

Mu arm, Su juurde tahaksin ma tulla

Muus. ja sõn.
ANU ULJAS

Mu arm, Su juur-de ta-hak-sin ma tul-la kord taas, kui ke-vad - lil-led õit-se-vad ja möö-da niis-ket

värs-kelt kün-tud mul-da käib ad-ra jä-rel ka-ja-ka-te paar. Ma ta-haks tul-la joos-tes ü-le mu-ru Su

ko - du - õu - es õu - na - puu - de all ja lä - bi õi - te -

va - hu na - gu u - dus Sind nä - ha nae - ra - ta - des oo - ta - mas.

MU ARM, SU JUURDE TAHAKSIN MA TULLA

Mu arm, Su juurde tahaksin ma tulla
kord taas, kui kevadlilled õitsevad
ja mööda niisket värskeltküntud mulda
käib adra järel kajakatepaar.

Ma tahaks tulla joostes üle muru
Su koduõues õunapuude all
ja läbi õitevahu nagu udus
Sind näha naeratades ootamas

Sa silmi kissitaksid vastu päikest
ja mulle tervituseks viipaksid,
justnagu oleksid mind näinud eile
ja pikki aastaid poleks olnudki.

Siis kahekesi läbi õitsva aia
me läheks välja alla luhale,
kus meri silledab ja loksab laisalt
ja kivid sammalduvad kaldavees.

Kas näeksime veel sinilille silmi -
või on kõik kohad ülaseid seal täis -
ma vist ei usuks, et Sa tõesti ilmsi,
mu armas, jälle seal mu kõrval käid.

Su embuses ma vaikselt seista tahaks
ja jälle minna hoides käes Su kätt,
Su silmist leida sõnad, mida vajan,
ja südames Sul tunda kevadet.